

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
 ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
 2 К.бр.71/17
 Дана 26.12.2017.године
 ул.Катанићева бр.15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од председника већа - судије Албијанић Наташе, и чланова већа – судија поротника судије Лазић Ранка и Лабовић Славице, са записничарем Слијепчевић Снежаном, у кривичном поступку против оптуженог Цветковић Мирослава, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122 став 2, у вези става 1 КЗ, по оптужници ВЈТ-а у Београду Ктo.бр.279/15 од 19.08.2015. године, која је измењена дана 09.06.2016. године, након одржаног јавног главног претреса који је започет дана 20.11.2017. године, а довршен дана 22.12.2017. године, у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Леоноре Цвијовић, оптуженог Цветковић Мирослава и његовог браниоца адвоката Думнић Николе, донео је, а дана 26.12.2017. године, јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени ЦВЕТКОВИЋ МИРОСЛАВ, [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је:

- дана 07.04.2015. године око 19:30 часова у Београду, у [REDACTED] улици у висини броја [REDACTED] у дворишту Дома за незбринуту децу "Моша Пијаде" на трибинама игралишта, у стању урачунљивости, са умишљајем покушао да лиши живота оштећеног [REDACTED], а оштећеном [REDACTED] нанео лаку телесну средством подобним да тело тешко повреди, на тај начин што је дошао најпре у вербални, а потом и физички сукоб са оштећеним [REDACTED] током кога је оштећени дрвеном мотком ударио оптуженог у пределу чела, а оптужени из цепа јакне извадио нож на расклапање који је био на привеску кључева и оштећеног [REDACTED], који га је обема рукама држао за оба рамена, три пута

убо оштрицом ножа у натколеницу леве ноге, свестан да својим радњама може да лако телесно повреди оштећеног, што је и хтео, те свестан забрањености свога дела, услед чега је оштећени ██████████ задобио јединствену лаку телесну повреду у виду три ране убодине на спољашњој страни у средишњем делу леве натколенице, за које време је на трибинама дошло до физичког сукоба између сведока ██████████, брата оптуженог и оштећеног ██████████, током кога су се скотрљали низ трибине на игралиште, те су се држали рукама и ваљали по земљи, па је, када је оштећени ██████████ устао са бетона, оптужени са леђа пришао оштећеном ██████████ и оштрицом ножа који је држао у десној руци га више пута убо у леђа, а потом са предње стране, два пута у пределу десне стране грудног коша, којом приликом је оштећени ██████████ задобио тешку телесну повреду опасну по живот у виду ране убодине на десној бочној страни грудног коша која се каналом наставља кроз све слојеве меког ткива зида грудног коша у десну половину грудне дупље у шпаг пречега, и наставља се кроз спољашњи део десне пречаге у трбушну дупљу са дном канала у седмом сегменту јетре, ране у виду убодине на десној бочној страни грудног коша, и више површних рана- убодина у пределу леђа чији се краћи канали завршавају у поткожном меком ткиву, при чему је оптужени био свестан да наведеним радњама оштећеног ██████████ може да лиши живота, на шта је пристао, свестан да је његово дело забрањено

- чиме је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ

па му суд применом наведених законских прописа и чланова 4,42,45 и 54 КЗ а у односу на кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и чланова 56 и 57 КЗ, претходно утврђује појединачне казне затвора и то:

-за кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) године

- за кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци

те га даљом применом одредби чланова 60 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 08.04.2015. године до 24.01.2017.године.

На основу члана 87 КЗ према оптуженом **СЕ ИЗРИЧЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА** па се од оптуженог одузима један нож на расклапање

На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени ██████████ се упућује да имовинско правни захтев према оптуженом оствари у парничном поступку.

На основу члана 261 и 264 ЗКП оптужени Цветковић Мирослав се обавезује да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Образложење

Оптужнишом ВЈТ-а у Београду Кт.бр.279/15 од 19.08.2015.године, која је измењена дана 09.06.2016.године оптуженом Цветковић Мирославу стављено је на терет извршење кривичних дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ, те је предложено да га суд за извршена кривична дела огласи кривим и казни по закону.

У доказном поступку суд је саслушао оптуженог Цветковић Мирослава, испитао сведоке-оштећене [REDACTED] и [REDACTED] и сведока [REDACTED], те је, уз сагласност странака извршио увид у исказ сведока [REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 14.08.2015. године и на главном претресу дана 09.03.2016. године, у писани налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине др Ђорђа Алимпијевића од 09.06.2015. године, са фотодокументацијом, и у његов исказ дат на главном претресу дана 14.04.2016. године, у писани налаз и мишљење – ДНК вештачење Билошког факултета у Београду од 28.08.2015.године са исправком од 21.09.2015. године, у извештаје о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд УКП ОКТ Кт.бр. 100-1016/15 број уписника Д 2574/15 од 08.04.2015. године и КТ.бр. 100-1025/15 број уписника Д 2574/15 од 08.04.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у записник о претресању стана УКП Треће одељење од 08.04.2015. године, у потврде о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 08.04.2015. године, у записнике о препознавању лица са фотографије од 08.04.2015. године, у медицинску документацију за оштећене [REDACTED] и [REDACTED], у медицинску документацију за оптуженог, у извештај из КЕ за оптуженог, и осталу писану документацију, те је, на основу одредбе члана 388 став 4 ЗКП, а сходно решењу донетом на записнику о главном претресу од 20.11.2017. године, правноснажно дана 20.11.2017 године, извршио увид у писани налаз и мишљење вештака психијатра др Бранка Мандића основни од 04.06.2015. године и допунски од 03.02.2016. године и у његов исказ дат на главном претресу дана 02.06.2016. године, па је ценећи све изведене доказе брижљиво и савесно, како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности, имајући при том у виду примедбе Апелационог суда у Београду из решења Кж1.бр.1496/16 од 24.01.2017.године, донео одлуку као у изреци пресуде.

Оптужени Цветковић Мирослав се изјаснио да не признаје извршење кривичних дела која су му стављена на терет те је у својој одбрани, коју је изнео на главном претресу, док се у истрази бранио ћутањем, навео да је дана 07.04.2015. године спавао код свог брата [REDACTED] званог [REDACTED], у стану у [REDACTED] и када је устао у поподневним часовима рекао му је да се договорио да [REDACTED] да се виде касније, па га је позвао да иде са њим, с обзиром да и он познаје [REDACTED] јер су заједно били у ВПД Крушевац. Навео је даље да су аутобусом отишли до игралишта - дворишта дома за незбринуту децу негде око 16:00 часова, и да су ту - на трибинама затекли оштећеног [REDACTED] и његовог брата оштећеног [REDACTED], кога он није познавао од раније. Истакао је да нису имали посебан разлог што су се нашли, већ да су хтели да се друже, и да су па су до предвече, могуће до 19:30 часова седели на тим трибинама и причали о свачему. Навео је даље да је за време док су били заједно са оштећенима његов брат [REDACTED] питао оштећеног [REDACTED] да му позајми 4.000,00 динара, рекавши да ће му их вратити веома брзо јер је требало да му неки другар донесе и врати му паре, па му је оштећени [REDACTED] дао 4.000,00 динара, које је његов брат затим дао једном другу који је дошао до терена. Додао је да након тога, тај друг који је требало да врати паре његовом

брату није дошао, због чега је оштећени [REDACTED], око 19:00 часова почео да хистерише и да се дере, тражећи назад своје паре. Навео је да је покушао да смири оштећеног, говорећи му да ће му, ако му [REDACTED] не буде вратио, он вратити паре, истичући да немају намеру да се крију јер зна где живе, а такође зна и да он има редован посао у пекари, и да ће му брзо вратити те паре, али да је и поред тог убеђивања, оштећени [REDACTED] на крају отишао до својих кола, која су била паркирана поред оgrade, и из кола се вратио са некаквом дрвеном палицом, дошао до њих, када је изјавио нешто у стилу "или ће да ми вратите паре или ће крв да падне". Истакао је да му је на то поновио да нема разлога да се тако понаша а поготово да нема разлога за тучу јер ће му сигурно брзо вратити паре, али је он остао при своме и у једном моменту замахнуо мотком и ударно га у главу, од код ударца му је изгледа пукла лева аркада и кренула је да му иде крв, те је изгубио равнотежу и кренуо да пада на под, којом приликом су му испали из џепа кључеви са привеском, који је био у облику цепног ножа на преклапање из којег се вади мали ножић и мале маказице. Навео је даље да се од пада на под тај ножић сам извукао, и он га је дохватио у руку и тако лежећи на земљи у полулежећем положају замахнуо и неколико пута је убо оштећеног [REDACTED] у бутину, а оштећеном је, након убадања, или испала мотка или је он бацно и повикао је: "Брате ти ме избодe". Додао је да је тада, како је оштећени [REDACTED] престао да показује намеру да га напада, обратио пажњу на брата [REDACTED] и момка са којим је [REDACTED] дошао и видео је да се њих двојица отимају око палице која је била код [REDACTED], па је тада устао са земље и кренуо ка њима двојици у намери да ослободи брата, и тим истим ножићем је неколико пута, не зна колико тачно пута, убо тог момка са којим је [REDACTED] дошао, а кога је препознао као оштећеног [REDACTED]. Истакао је да је оштећеног [REDACTED] убо јер је био изгубљен, па првом месту зато што му је ишла крв на око и није све баш најбоље видео и више је млатарао ножем него што је циљано убадао негде, те је описао да су у тренутку, када је убо оштећеног [REDACTED] и оштећени и његов брат стајали и отимали се око палице, да су уплашио да ће оштећени, уколико отме палицу убити његовог брата због чега је пришао оштећеном са леве бочне стране, истакавши да је хтео само мало да га убодe и да обзрном да је реч о малом ножицу није знао да може тако да га повреди. Додао је да и поред тога оштећени [REDACTED] и његов брат нису престали да се отимају због чега је он физички кренуо да их раздваја, отприлике у ком моменту је оштећени [REDACTED] повикао "доста је више", након чега су сви стали и престали са сукобима, те је затим он поновио да уопште нема разлога да се тако нешто дешава, и да ће [REDACTED] сигурно новац бити враћен, након чега су оштећени отишли према ауту, а он и брат су отишли ка кући, а претходно је отишао до дома да се умије и на путу до куће је свратио до апотеке где је купио јод и завој. Навео је даље да је полиција дошла код његовог брата у стан сутра ујутру, ухапсила га и када су га питали чиме је убо оштећене, дао им је наведени ножић, за који они нису веровали да их је тиме убо, али су га ипак узели, уз потврду о одузетим предметима. Објаснио је даље да је током сукоба оштећени [REDACTED] све време стајао на ногама и није падао на земљу, те да је у моменту када је замахнуо и убо оштећеног [REDACTED] у ногу, он (оптужени) био у практично чучећем положају, у којем је био јер је претходно кренуо да устаје са земље, а када је дохватио привезак са кључевима у облику ножа, док је оштећени [REDACTED] стајао изнад њега, описавши да је оштећени стајао на степенику више на трибинама, док је он чучао на степенику испод, па је десном руком дохватио нож-привезак, при чему му је оштрица ножа била изнад палца и кажипрста, када је замахнуо и убо [REDACTED] и то мисли у његову десну ногу у спољну страну, истакавши да се након убода оштећени није сагнуо ни према њему нити је мењао положај на други начин, те је додао да ни у једном моменту оштећеног није хтео нити покушао да га убодe у врат. Навео је и да су по завршетку туче, када је оштећени [REDACTED] узвикнуо: „Доста је“, престали сви да се бију, па су оштећени нормално отишли са терена, нико их није спречавао, нико чак никоме ту није помагао да се удаљи са терена, штавише, нормално су се руковали после туче и то он и оштећени [REDACTED], што им је био обичај још из боравка, односно то је било уобичајено понашање

међу људима када престану да се туку, а које су научили у ВПД Крушевац. Истакао је да је ктвичном приликом и сам задобио повреду главе, посекотину на прсту, коју је задобио приликом хватања ножића, као и повреду ноге, коју не зна како је задобио због чега је прегледан на ВМА. Након што му је предочена фотодокументација у списима предмета посебно фотографије број 13 и 14, истакао је да је на њима приказан наведени нож-привезак којим је убо оштећене. Додао је да су се, када је почео сукоб, сви они налазили на врху трибина, те да мисли да је на врху, можда који степеник ниже био и када је убо оштећеног [REDACTED] те да су у подножју трибина били након што је сукоб окончан, те је додао да је реч о мањим трибинама које имају можда седам-осам степеника. Додао је и то да је палица којом га је ударио оштећени [REDACTED] остала у дворишту и да је полицајце питао шта је са том палицом, а они су му рекли да она није битна. Навео је и то да су кола којим су дошли оштећени била паркирана на врху дворишта, поред оgrade, а да у жичаној огради постоји рупа кроз коју може да се изађе, као и да је оштећени [REDACTED] све време био са њима на теренима, да није био у колима, а да је једно време ту играо фудбал са неким клинцима.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у свом исказу навео да оптуженог Цветковић Мирослава и његовог брата [REDACTED] познаје из васпитно-поправног дома у Крушевцу, где су заједно били од 2004.године све до половине 2007.године, а да по изласку из ВПД-а није био да њима у контакту све до почетка марта 2015.године, када га је сведок [REDACTED], брат оптуженог, позвао телефоном, до ког броја је дошао преко фејсбука и када су причали о неким уобичајеним стварима, питао га шта ради, да ли ради и слично. Навео је да га је дана 07.04.2015.године сведок [REDACTED] позвао на број [REDACTED] са његовог броја телефона којег није могао да се сети и питао га да се виде негде у граду, на шта је он пристао и они су се тада на његов предлог договорили да се нађу око 20,00 часова код зграде Специјалног суда у Устаничкој улици. Навео је даље да је он позвао свог рођака [REDACTED] да пође са њим иако он није познавао [REDACTED], па су на договорено место стигли први, те је позвао телефоном [REDACTED] да га пита где је и он му је рекао да је у аутобусу и да стиже брзо, и после 3-4 минута дошао је [REDACTED], у друштву са братом - оптуженим Цветковић Мирославом, те су на [REDACTED] предлог, одмах отишли иза зграде Специјалног суда на трибине у дворишту Дома за незбринуту децу "Моша Пијаде".

Навео је даље да су ту сва четворица нормално разговарали, а неких пола сата од њиховог доласка [REDACTED] га је питао да му позајми 4.000,00 динара, наводећи да ће му их вратити те исте вечери и то за пола сата-сат, да се мало размишљао да ли да му да новац, па је онда одлучио да му помогне, иако није знао за шта му требају паре. Додао је да је, када му је дао паре, [REDACTED] отишао до продавнице да купи сок и када се вратио, наставили су да разговарају, пили су сок, а након сат времена је од [REDACTED] тражио да му врати новац, на шта се [REDACTED] насмејао и рекао: "Нећу да ти вратим новац". Навео је да је негодовао због тога и рекао да му требају паре и да има трудну жену, али је, [REDACTED] и даље, смејући се, понављао да неће да му врати паре. Истакао је да је видео да се и оптужени на то смејао, те је оптужени пришао, замахнуо руком и песницом га ударио у главу, са десне стране у пределу лица, па је, бранећи се од њега, док су стајали један наспрам другог, оптуженог рукама ухватио за рамена и тако га одгуривао, наводећи да су руке оптуженог биле слободне и он у том моменту није видео да оптужени има нешто у рукама, али је у једном тренутку оптужени однекуд извадио нож и док су били у том положају у ком је он оптуженог држао за рамена, оптужени га је више пута убо у бутину његове леве ноге, те је додао да није сигуран у којој је руци оптужени држао нож. Истакао је да је од задобијених удараца ножем, пао на трибине и да је, док је био на бетону, видео да цури крв из његове повређене ноге. Описао је даље да је одмах када

је пао на бетон, оптужени пришао његовом рођаку [REDACTED] и његовом брату, који су се гурали, те је видео је када је оптужени замахивао руком у Ерманов стомак и то више пута, истакавши да је то добро видео јер је оптужени Цветковић тада био предњом страном тела окренут према њему, а он је од њих био на удаљености од око 2-3 метра. Видео је да је [REDACTED] задобио повреде и да му цури крв и да је његова бела мајица са предње стране била крвава, па је одмах устао са бетона и пришао му, [REDACTED] се држао за стомак и он је њега буквално одвукао до свог аута, којим је претходно и дошао, које је било паркирано иза терена, па су заједно отишли на Ургентни центар. Додао је да су се, када је пришао [REDACTED] оптужени и његов брат удаљили и да није тачно видео у ком правцу су они отишли, те да након што су задобили повреде ни он ни [REDACTED] нису њима ништа разговарали.

У исказу датом на главном претресу сведок оштећени [REDACTED] је додао да је, након што су се нашли, он заједно са оптуженим и његовим братом седео на трибинама, док је његов брат оштећени [REDACTED] седео у колима која је паркирао на улици поред дворишта односно игралишта и да су ту на трибинама седели неких 30 минута, када му је сведок [REDACTED] тражио 4.000,00 динара на зајам, рекавши му да му новац треба за лекове за мајку, да је рекао да ће да му да и питао га када ће да му врати, на шта му је он рекао да ће му вратити за пола сата јер треба неки друг да му донесе паре, па му је дао 4.000,00 динара, након чега је наставио да седи на трибинама заједно са њим и оптуженим и нигде није ишао. Навео је даље да га је након неких пола сата од када му је дао паре, позвала трудна супруга која је остала кући и рекла му да дође кући, те је тада тражио од [REDACTED] да му врати паре јер мора да иде кући, на шта су њих двојица почели да му се смеју и рекли да неће да му врате паре. Како је у том моменту стајао поред оптуженог, оптужени га је песницом ударио у десни део браде, након чега је оптуженог ухватио рукама односно обгрлио га у пределу рамена тј. надлактица и тако га спречио да га оптужени поново удара, али је оптужени наставио да га удара по бутинама. Истакао је да није ни приметио да га оптужени убада док није почела нога да му трне и да крвари и док није пао на земљу између трибина и оgrade, истакавши да је све док није пао на земљу, држао обгрљеног оптуженог око његовог тела у висини надлактица и тако му је блокирао руке да га не бије по глави, што је трајало сигурно неколико минута. Описао је да за то време док је он био у "клинчу" са оптуженим, није видео ни где су, ни шта раде [REDACTED] и [REDACTED] већ да само претпоставља да су се њих двојица сукобили негде другде, јер за то време за које се држао са оптуженим њега [REDACTED] није дирао нити га је он видео. Истакао је да је, чим је пао на земљу и видео да је убоден, одмах почео да виче "ћурик ћурик", што на ромском значи нож, а како би упозорио брата [REDACTED], али тада је видео да су се оптужени и [REDACTED] сукобили са [REDACTED] и то неких 10-20 метара од места где је он лежао, на фудбалском терену и да су били у позицији где је [REDACTED] држао рукама његовог брата [REDACTED] са леђа, а оптужени Цветковић Мирослав га је за то време убо ножем напред у предњи део тела. Навео је даље да се туча завршила тако што је он викао "Доста, доста оставите га", на шта су они престали да нападају [REDACTED] након чега је пружио руку некоме од њих двојице, и помогао свом брату да оду до кола, након чега га је одвезао у Ургентни центар, додавши да [REDACTED] није могао самостално да се креће. Истакао је да ни он ни [REDACTED] том приликом нису имали мотке, а такође колико се сећа ни Цветковићи нису имали никакве мотке, те да се не сећа да ли је оптужени имао не себи неке повреде и ако јесте какве. Након што му је предочен исказ дат у ВЈТ у Београду тужиоцем од 28.04.2015. године, он није могао да каже ништа осим да се више не сећа да ли је [REDACTED] отишао до продавнице пре или након што му је позајмио 4.000,00 динара. Такође, након што му је предочен део исказа где је пред тужиоцем рекао како на крају туче ни он ни [REDACTED] ништа нису разговарали са [REDACTED] и [REDACTED] који су одмах отишли са терена, остао је при томе и само додао да се руковао са

њима пре него што су отишли, али ништа није причао. На питање председника већа описао је да, док се тукао са оптуженим Цветковић Мирославом, њима нису прилазили [REDACTED] и [REDACTED] те да је, када га је оптужени избо, пао поред ограде која постоји на лицу места, и да је, када се придигао, видео да [REDACTED] држи [REDACTED] а оптужени га боду, и да су тада били у подножју трибина, да није сигуран како су доспели до тог места, те да је викао да га пусте, али да им тада није прилазио нити ударао оптуженог или [REDACTED]. Навео је и то да, док су били на трибинама, [REDACTED] никоме није дао новац који му је претходно позајмио, да се, када је отишао до продавнице [REDACTED] задржао 5-10 минута и да није видео да ли се за то време са неким сусрео. Након што му је предочен навод одбране оптуженог да га је сведока ударио палицом у главу коју је претходно донео из возила, навео је да то није тачно и да није ударио палицом те да му је током физичког сукоба задао ударац руком у главу и то један или два. Према оптуженом није истакао имовинско правни захтев.

Сведок-оштећени [REDACTED] у свом исказу навео да је дана 07.04.2015. године, у поподневним часовима са својим рођаком [REDACTED] био у граду, када је [REDACTED] на његов мобилни телефон позвао његов друг из Дома који је предложио да се виде у школском дворишту у дому за незбринуту децу, негде код Централног затвора, где ће тај његов друг доћи са његовим братом. Навео је да су до тог места дошли [REDACTED] колима "Опел астра" и да су отприлике истовремено дошли и оптужени његов брат, које није знао, те да је он остао у колима, док је [REDACTED] изашао да се поздрави са њима. Описао је да су били удаљени од њега неких 2-3 метра и да је видео како је виши момак у једном моменту од [REDACTED] тражио 4.000 динара на позајмицу, а чуо је и да му је рекао да ће му га вратити за пола сата, те еј видео када му је [REDACTED] дао новац, па се после неког времена тај старији виши момак удаљио до оближње продавнице и вратио са флашом кока-коле и пластичним чашама. Навео је даље да је он у једном моменту видео неке момке како играју фудбал, па је изашао из кола и придружио се тим момцима и са њима мало играо фудбал, све док није дошло до препирке између [REDACTED] и та два брата у моменту када је [REDACTED] затражио да му тај момак врати паре, а та два брата су почела да се смеју и да "исмејавају" [REDACTED] говорећи му нешто као "вратићемо ти сутра, зваћемо те", али [REDACTED] је инсистирао и говорио да треба да му врате новац јер му је жена трудна. Истакао је да је видео да је тај старији брат физички насрнуо на [REDACTED] и најпре га песницом ударио, чини му се у десну страну лица, и у следећем тренутку је извадио нож, али не зна одакле, да ли из гаћа или из торбице коју је носио са собом и док га је [REDACTED] рукама држао за рамена и одгуривао од себе, 3-4 пута убо [REDACTED] у бутину десне ноге и [REDACTED] је пао на земљу, на леђа. Навео је да се тада раздрао: "Људи, смирите се" и у моменту када је исти тај момак замахнуо са ножем ка [REDACTED] врату, он је дошао до њих и тог момка ухватио за руку у којој је држао нож и тако га спречио да га убоде у врат, а тада је пришао тај други брат њему са леђа и ухватио га за руку и гурнуо га уназад, па су се њих двојица заједно скотрљали низ трибине. Даље је навео да се тада оптужени, када је видео да је у физичком сукобу са његовим братом, окренуо ка њима и дошао до њих, и када су обојица уморни са земље, оптужени му је пришао са леђа и најпре га убо у десну страну леђа 3-4 пута, а потом стао наспрам њега и 3-4 пута га убо оштрицом ножа у пределу стомака и грудног коша, па је од задобијених удараца ножем одмах почео да губи дах, пао је на колена и почео обилно да крвари и та два брата су се тек тада удаљила од њих и он није видео у ком правцу су отишли. Описао је да се [REDACTED] који је до тада био на земљи, једва подигао и некако дошао до њега и довукао га до његових кола, па су одмах отишли у Ургентни центар, ради указивања медицинске помоћи јер су обојица били повређени и обилно крварили, додавши да је критичном приликом задобио тешку телесну повреду, и имао је операцију. Додао је да не може да опише како је изгледао тај нож којим је убодем нити које величине је био, те је описао да су трибине од терена удаљене око шест метара, да је на терену је било 2-3 деце из Дома, која су играла фудбал и кошарку, али да у време самог догађаја ни на трибинама

ни на терену није било никога, те је навео да су од момента доласка, па све док нису кренули у Ургентни центар, они у том дворишту провели укупно 2-3 сата, а из разлога што су чекали да тај момак врати [REDACTED] новац који му је узео, те је истакао да ни он ни [REDACTED] нису имали никакве штангле са собом.

У исказу датом на главном претресу додао је да се не сећа се да ли је оптужени задобио било какву повреду главе, али зна да је имао повреду главе пре него што је дошао на место где су се нашли, да су на те трибине дошли око 17:00 - 18:00 часова, и да су оптужени и његов брат већ били на трибинама, где су их чекали, те да мисли да је брат оптуженог само изашао на улицу да им махне и да им покаже где да скрену колима односно где да стану. Упитан у погледу палице, навео је да мисли да су оптужени и његов брат имали палицу, штавише мисли да су њега ударили у главу са њом јер се у једном моменту ошамутио, па се и не сећа свих детаља, додавши да раније није спомињао палицу јер је није видео, а сада када зна да су имали палицу тако и образлаже бол који је задобио у једном моменту у глави, јер тада није видео чиме су га ударили и због чега се ошамутио. Додао је да је у моменту када је новац тражен на зајам он био у колима и да не зна да ли су оптужени или његов брат тражили тај новац на зајам за мајку за лекове, те је истакао да је туча почела тако што је оптужени напао његовог брата – оштећеног [REDACTED] тако што га је гурнуо, након чега су обојица разменили неколико удараца рукама, песницама и отвореном шаком, када је на крају оптужени, не зна одакле, извадио нож и убо његовог брата у бутину четири пута, истакавши да он није видео моменат убадања већ је у њих погледао и чуо брата како виче "ћурик, ћурик", што на ромском значи нож, због чега је погледао и видео да му је крвава бутина. Описао је да је за то време он стајао са братом оптуженог на трибинама, удаљен око 4 метра, да су се држали за гардеробу и практично га спречавао да се меша у тучу њих двојице, а у једном моменту сведок је његовог брата гурнуо и он је пао низ трибине, а тада је сведоку пришао оптужени и убо га с леђа, што он у почетку и није осетио, већ га је на крају оптужени ухватио и заједно су пали низ трибине и на крају га је убо неколико пута и од напред када су пали низ трибине. Додао је да је туча прекинута тако што је [REDACTED] повикао доста је, чак му је и пружио руку, и тако је прекинуо да га не убију, а након што му је предочен део исказа сведока оштећеног [REDACTED] везано за крај туче, остао је при свом исказу. Према оптуженом је истакао имовинско правни захтев који није могао да одредити.

У исказу датом на главном претресу у поновљеном поступку навео је му је тешко да се присећа критичног догађаја јер од њега више није здрав. Након што су му предочене разлике у његовим исказима датим у истрази и на главном претресу навео је да је скочио на оптуженог јер је оптужени хтео да убоде његовог брата оштећеног [REDACTED] у врат, а онда је оптужени скочио на њега и убадао га, док га је брат оптуженог држао. Додао је да се низ трибине скотрљао заједно са оптуженим и да га је оптужени избо у подножју трибина те да не зна одакле се ту створио његов брат, истакавши да је све то кратко трајало и брзо се дешавало, много је и два-три минута. Навео је и то да је у тренутку када је видео да је оштећени [REDACTED] убоде био 3-4 метра удаљен од њега, описавши да је [REDACTED] био ослоњен на ограду и да је, када га је оптужени убо, пао. На питање браниоца навео је да, након што је убоде, више није могао да се брани, да је био при себи али је клонуо а они су наставили да га шутирају односно да га ударају, те да је туча престала тако што је [REDACTED] рекао: "Доста је, доста је, убићете га", па су они престали да га убадају, а њега је брат некако одвео до кола и затим у болницу. Додао је да је њега, док је оптужени убадао оштећеног [REDACTED], држао брат оптуженог како не би пришао и за то време га ударао, да мисли да га је ударио главом, те је додао да је на игралишту било деце са којом је он играо фудбал можда 5 минута.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је критичног дана 07.04.2015. године између 11 и 13 часова њега позвао сведок оштећени [REDACTED],

који је његов друг из Дома, са његовог мобилног телефона који почиње са [REDACTED] на његов број [REDACTED] и питао га да се виде тог дана, да је одмах пристао и они су се договорили да се нађу у дворишту Дома за незбринуту децу "Моша Пијаде" у [REDACTED] [REDACTED] додавши да се тада нису договорили нити разговарали о доласку његовог брата Цветковић Мирослава нити [REDACTED]. Навео је даље да су око 15 часова његов брат Цветковић Мирослав и он кренули на договорено место и када су тамо стигли, на трибинама у дворишту Дома већ је седео оштећени [REDACTED], са још једним момком кога он и оптужени нису познавали, те је навео да је видео да је [REDACTED] стигао колима, која су била поред једне жичане ограде иза трибина. Навео је даље да су се поздравили и мирно разговарали неких пола сата, па је он, пошто му је требао новац за лекове за његову мајку, од [REDACTED] тражио на позајмицу 4.000 динара, које би му вратио у року од пола сата с обзиром да је један његов друг по имену [REDACTED] требао ту да дође и донесе му тај новац. Истакао је да му је [REDACTED] одмах дао 4.000 динара, па је он позвао једног свог друга [REDACTED] да дође да узме новац и да иде у апотеку да узме лекове, што је он и учинио и дошао након неких десет минута, те му је дао новац, а што је видео и оштећени [REDACTED]. Додао је да се тај друг вратио после неких 20 минута са лековима, док се други друг, који је требао да му врати новац на име дуга, уопште није појављивао. Навео је даље да је након неких сат времена од њиховог сусрета, [REDACTED] почео да се дере и тражи паре, а он му је рекао да ће му вратити, али не у том тренутку, јер ни њему друг није вратио паре. Истакао је да је у једном моменту оштећени [REDACTED] кроз једну рупу од жичане ограде поред трибина прошао и отишао до свог возила и из гејека извадио дрвену бејзбол палицу, која је у ствари направљена од дрвеног ногара од столице, дошао поново до трибина, где је седео његов брат Мирослав, док су он, као и рођак оштећеног [REDACTED] стајали на трибинама, па је [REDACTED] одмах са том палицом ударио оптуженог Цветковић Мирослава по глави и изнад обрва и онда је између њих двојице дошло до физичког сукоба, али није могао ближе да се изјасни како је сукоб изгледао и ко је кога чиме ударао. Описао је да је оштећени [REDACTED] за то време стајао на трибинама један степеник изнад степеника где је стајао сведок, и одједном је скочио на њега предњом страном тела, и они су обојица прво пали на степеник, а потом се откотрљали на бетонски терен где су практично били загрљени, једно минут-два окретали један другог, рвали се али тада нико никог није успео да удари. Истакао је да је у једном моменту чуо како је [REDACTED] рекао "Доста је [REDACTED], а он и [REDACTED] су устали и мирно се поздравили, пружили руке један другом сва четворица и истовремено се разишли, те су оштећени отишли на једну страну ка колима којима су се довели, а он и његов брат Цветковић Мирослав на другу страну у правцу куће где живе. Навео је да није видео да је било ко имао нож и тек када су он и оптужени стигли кући након пола сата, видео је да је ножић који је оптужени носио на привеску био крвав, и тај ножић је полиција када је вршила претрес стана, пронашла ножић и одузела га. Додао је да му је познато да је једна штићеница Дома Моше Пијаде која се зове [REDACTED] била очевидац и са терасе дома је видела како изгледа њихов сукоб, а то му је познато јер је она то рекла његовој рођеној сестри [REDACTED], која је раније била штићеница Дома. Додао је и то да он није видео да је његов брат Цветковић Мирослав прилазио оштећеном [REDACTED], али да је могуће да јесте током тог комешања између њега и оштећеног [REDACTED]. Истакао је да се током критичног догађаја сконцентрисао на сукоб између њега и оштећеног и није видео односно пратио сукоб између његовог брата и [REDACTED], те је током целог тог догађаја он само видео када је његов брат-оптужени ударен палицом и уопште није приметио моменат повређивања оштећеног [REDACTED], описавши да се током доброг дела догађаја док је сукоб трајао, његов брат - оптужени сукобио са оштећеним [REDACTED] на трибинама, а он са оштећеним [REDACTED] на терену, појаснивши да су прво сви били на трибинама, али су затим он и [REDACTED] пали низ трибине и завршили на терену и на крају су били удаљени једни од других око 5 метара. Навео је и то да мисли да је током туче после неког времена, прво пришао оштећени [REDACTED] м

да брани оштећеног [REDACTED], а да им је онда пришао и оптужени јер се он практично тукао са њима двојицом. Колико се сећа, туча је једноставно престала пошто је неко рекао "стани", и они су престали да се бију, те је навео да оштећеног [REDACTED] знају из КПД Крушевац, где је био обичај да чим неко у тучи викне стани да се стаје са тучом, додавши да су се након туче сви међусобно руковали и свако је отишао на своју страну, те да на лицу места није приметнио да је било који од двојице оштећених

Сведок [REDACTED] је у исказу навела да станује у Дому за незбринуту децу Моша пијаде и да познаје оптуженог Цветковић Мирослава и сведока [REDACTED] јер је другарица са њиховом сестром [REDACTED], која је такође била штићеница наведеног дома, одакле је изашла пре 4-5 година. Навела је да је тога дана, 07.04. 2015 негде предвече, када је већ почео да пада мрак, она била у Дому у дневној соби, која се налази на трећем спрату и окренута је према игралишту и према трибинама, где је учила. Истакла је да се у једном моменту зачула нека бука и тада је изашла на терасу и видела четири лица како се гуркају, и да јој је изгледало да су имали неку вербалну расправу. Навела је да је одмах препознала браћу Цветковић, видела је како се они гурају и расправљају, што је трајало око пола минута, а у једном моменту се [REDACTED] мало измакао од њих и нешто је гестикулирао и обраћао се једном крупнијем момку, па је тај крупнији кренуо на [REDACTED] и они су почели да се туку, ударајући се међусобно песницама када је дошло до међусобне туче све четворице момака јер је Цветковић Мирослав кренуо да брани свог брата и кренуо је према [REDACTED] и том крупнијем дечку са којим је он био у том физичком сукобу, па су Цветковић Мирослав и тај други момак кренули ка [REDACTED] и момку са којим се он тукао и дошло је до физичког сукоба између све четворице. Истакла је да није могла добро да види чиме су се они тукли и ударали, и да није видела да је неко од њих имао нож, те је у једном моменту видела да је оптужени задобио ударац у главу, чини јој се палицом, а описала је да су се њих четворица тукли на једном месту, на трибинама, те је оптужени када је задобио тај ударац са палицом у главу од стране момка који се претходно тукао са [REDACTED] од тог ударца пао и скотрљао се низ трибине, и у том моменту су та два момка физички насрнула на [REDACTED] који се налазио на трибинама, па је тада оптужени устао ка њима и кренула је туча коју је описала тако да су се сва четворица међусобно ударала, али није видела како и чиме су се ударали, само је чула да је неко од њих у једном тренутку рекао "Стани", па је туча престала и они су поново имали неку вербалну расправу, потом се поздравили, међусобно руковали и она се одмах вратила у собу и не зна шта се даље дешавало, а када је након петнаест минута изашла на терасу, није било никог од њих четворице на трибинама или игралишту.

На главном претресу је додала да је туча трајала можда око минут и да је, пре него што је пао, оптужени ударен од стане крупнијег момка, кога је препознала у судници као оштећеног [REDACTED] и то са неким предметом који је држао у руци за који не зна шта је али зна да је дужине око пола метра, те је истакла да туча није почела наведеним ударцем већ раније, и то се сећа да је сведок [REDACTED] нешто објашњавао и гестикулирао рукама [REDACTED], на шта је он кренуо ка њему и ударио га колико се сећа празном руком али не зна где. Поновила је да је туча престала тако што је неко повикао "Станите, доста је", на шта су они једноставно престали да се туку, стали су и нешто су причали, и у тим моментима су стајали нормално на првом ширем степенику до терена, те је додала да јој није деловало да је било ко од њих озбиљније повређен и није видела да ли је неком била потребна помоћ да се креће јер није испратила догађај до краја односно није гледала када су отишли са терена јер је ушла у собу.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд УКП ОКТ Кт.бр. 100-1016/15 број уписника Д 2574/15 од 08.04.2015.године утврђено је да су прегледом лица места у улици [REDACTED] пронађени и фиксирани траг

број 1.- више капљица црвене боје налик на крв, затечене на петом бетонском степенику трибине кошаркашког терена, гледано из смера кошаркашког терена ка жичаној огради; траг број 2 -траг црвене боје налик на крв у виду капљице, затечен на четвртном бетонском степенику трибине кошаркашког терена, гледано из смера кошаркашког терена ка жичаној огради; траг број 3-једна пвц флаша са натписом "Coca Cola" запремине 2 литра, затечена на седмом бетонском степенику трибине кошаркашког терена, гледано из истог смера; траг број 4-једна бела пвц чаша, затечена на бетонском делу жичане ограде у непосредној близини и трага број 3; траг број 5-једна бела пвц чаша, затечена на другом бетонском степенику трибине кошаркашког терена(гледано из смера кошаркашког терена ка жичаној огради). У улици [REDACTED] у просторијама УЦ-а од [REDACTED] су преузети једна плаво-бела јакна са апликацијом "19 ДЈ 80" на којој се уочавају оштећења јакне и трагови црвене боје налик на крв, горњи део тренерке жуто-бело-зелена са натписом "Domuos", на којој су уочена оштећења као и трагови црвене боје налик на крв. Исецањем је изузет део леве ногавице доњег дела тренерке која се налазила на [REDACTED], а на којем је уочено оштећење тренерке као и трагови црвене боје налик на крв.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд УКП ОКТ Кт.бр. 100-1025/15 број уписника Д 2574/15 од 08.04.2015.године утврђено је да је у улици [REDACTED] у стану [REDACTED] извршено фотографисање пронађених трагова и предмета и то: један пар патика сиво- плаво-жуте боје, са натписом "fashion explore exp", број 42 које су затечене на поду у соби право од улазних врата, на левој патици су уочени трагови црвене боје налик на крв у виду капи; једна јакна црно-плаво-беле боје са натписом "ACG", затечена на фотељи у соби право од улазних врата, на оковратнику јакне су уочени трагови црвене боје налик на крв у виду капи, а у десном џепу јакне затечен је свежањ од три кључа, један ножић на расклапање, укупне дужине када се расклопи око 8,5 цм и дужине сечива од око 4 цм и једне маказице на расклапање укупне дужине око 7,5 цм; једне панталоне црне боје, са натписом glo-story, које су затечене на фотељи у соби право од улазних врата, непосредно поред наведене јакне.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима Кпп.пов.бр.441/15 од 08.04.2015.године утврђено је да је од оптуженог Цветковић Мирослава одузет један ножић на расклапање(привезак) заједно са кључем и малим маказама на расклапање, један пар патика марке сиво-плаво-жуте флуоресцентне боје бр.42, једне црне панталоне и једна јакна црно-плаво-беле боје.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима од 08.04.2015.године утврђено је да је од Цветковић Мирослава одузет један мобилни телефон марке "Нокиа", имени броја [REDACTED], са припадајућом преплатничком картицом броја [REDACTED]

Увидом у записник о препознавању лица са фотографије од 08.04.2015.године утврђено је да је ошт. [REDACTED] са несумљивом сигурношћу указао на слику број 3 односно на лице [REDACTED] као лице које је дана 07.04.2015.године око 19,30 часова у [REDACTED] у дворишту дома за незбринуту децу "Моша Пијаде" био у друштву лица које је ошт. [REDACTED] задао неколико убода ножем у пределу бутине и неколико убода у пределу грудног коша његовом другу [REDACTED]

Увидом у записник о препознавању лица са фотографије од 08.04.2015.године утврђено је да је ошт. [REDACTED] са несумљивом сигурношћу указао на слику број 5 односно на лице Цветковић Мирослава као лице које му је дана 07.04.2015.године око 19,30 часова у [REDACTED], у дворишту дома за незбринуту децу "Моша

Пијаде" задао неколико убода ножем у пределу леве бутине и задао неколико убода ножем у пределу грудног коша [REDACTED]

Наведену писану документацију суд је у потпуности прихватио с обзиром да је иста сачињена од стране овлашћених лица и у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Увидом у писани налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине др Ђорђа Алемпијевића од 09.06.2015.године, који је дат након увида у медицинску документацију за оштећене, те прегледа њихове одеће и непосредног прегледа оштећених, несумњиво је утврђено да је ошт. [REDACTED] критичном приликом задобио: рану-убодину на десној бочној страни грудног коша која се каналом наставља кроз све слојеве меких ткива зида грудног коша у десну половину грудне дупље у шпаг пречега, наставља кроз спољашњи део пречаге у трбушну дупљу где се у седмом сегменту јетре налази дно канала те убодине, а правац канала ове убодине је здесна улево, и та убодина, која је била праћена продором ваздуха и изливом крив у десну половину грудне дупље и крварењем из повреде јетре, је у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот; затим рану-убодину на десној бочној страни грудног коша за коју се не може поуздано утврдити положај дна канала ране, која је у време наношења представљала лаку телесну повреду, те више површних рана-убодина у пределу леђа чији су се краћи канали завршавали дном у поткожном меком ткиву, које су у време наношења појединачно представљале лаку телесну повреду. Вештак је навео да карактеристике ових рана упућују да су нанесене активним дејством шиљка и оштрицом замахнутог маханичког оруђа, могуће предметним "ножићем на расклапање", те је закључио да су све описане повреде у време наношења и у укупном дејству процењено представљале су тешку телесну повреду опасну по живот, а непосредна опасност по живот ошт. [REDACTED] отклоњена је благовременом лекарском интервенцијом.

Међусобно блиска локализација две ране на десној бочној страни грудног коша, као и положај ових повреда упућују на закључак да је ошт. [REDACTED] ове повреде задобио у кратком времену једну за другом, сваку најмање једнократним активним дејством -убадањем повредним оруђем здесна пут улево, када се десном бочном страном трупа налазио окренут повредном оруђу, док се његова десна рука, на којој нису констатоване било какве повреде, налазила у неком од одручених положаја (испред, изнад, упоље или уназад у односу на труп), чинивши на тај начин десну бочну страну грудног коша доступном повредном оруђу. При задобијању плитких рана -убодина, а за које се такође може закључити да су настале једна за другом у низу, ошт. [REDACTED] је леђима био окренут повредном оруђу. При настанку свих констатованих повреда, растојање између оштећеног и повредиоца није било веће од највеће дужине испружене руке повредиоца увећане за дужину повредног оруђа. С обзиром на врсту и карактер две убодине десне половине грудног коша, те површних убодина у пределу леђа, закључак је да је након задобијања ових повреда, оштећени могао да изводи све активне радње, нпр. да хода, трчи и сл., с тим што су исте могле бити у извесној мери ограничене болом или поремећајем дисања.

У погледу оштећеног [REDACTED] вештак је навео да је исти у предметном догађају задобио три ране-убодине на спољашњој страни леве натколенице, у средишњем делу, груписане на релативно малој површини, а карактеристике рана упућују на закључак да су повреде нанесене активним шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, могуће предметним "ножићем на расклапање", а све наведене повреде појединачно и скупа су представљале лаку телесну повреду. Даље је вештак навео да је свака од три ране-убодине на спољашњој страни леве натколенице настала најмање једнократним активним

дејством-убадањем повредним оруђем, када се оштећени спољашњом страном леве ноге налазио окренут повредном оруђу, а том приликом растојање између ошт. [REDACTED] и повредиоца није било веће од највеће дужине испружене руке повредиоца увећане за дужину повредног оруђа. Додао је да нема медицинских елемената на основу којих би се могао поуздано утврдити редослед настанка констатованих повреда код ошт. [REDACTED], а након њиховог задобијања оштећени је могао да изводи све активне радње, без ограничења.

Испитан на главном претресу судски вештак Алимпијевић Ђорђе је у свему остао при свом налазу и мишљењу од 09.06.2015. године, те појаснио да је увидом у списе утврдио да се у вези са повредама оптуженог Цветковић Мирослава у списима налази извештај Окружног затвора у Београду од 23.12.2015. године, уз који је приложена копија специјалистичког извештаја Центра за хитну медицинску помоћ ВМА протокол 1754 од 08.04.2015. године, те да се из наведене документације види се да је оптужени прегледан на ВМА дана 08.04.2015. године у 17:40 часова, којом приликом је установљена рана-раздерина изнад десне обрве, за коју је наведено да је дужине 3 цм. Специјалистичким лекарским прегледом и споведеним процедурама нису установљени објективни знаци повреда садржаја лобањске дупље, нити прелома главе. Никакве друге повреде нису описане. Након овог прегледа оптужени је први пут прегледан у Окружном затвору у Београду дана 11.04.2015. године, а из достављеног извештаја произилази да налаз у погледу повреда одговора претходно установљеном налазу на ВМА. Стога је вештак закључио да је оптужени задобио раздерину у пределу лица изнад десне обрве, која повреда је нанесена дејством тупине механичког оруђа, најмање једнократно, и представљала је лаку телесну повреду. Након што је вештак извршио увид у повреду односно ожиљак који је после ње остао, констатовао је да се исти налази у унутрашњој половини леве обрве те у том смислу исправио претходни навод о положају повреде, додавши да се наведена локализација у жаргону назива аркада, те да повреда на том месту изазива јаче крварење због којег може бити смањен вид на оку испод због сливања крви. Што се тиче механизма настанка, истакао је да се не ради о некој специфичној повреди која може настати само на један начин, те је објаснио да би ударац руком по правилу нанео и повреде у пределу самог ока, што конкретно није случај, али није немогуће уколико је рука погодила више чело. Такође је могуће да се таква повреда нанесе неким тупим предметом, као што би била нека палица или летва, али је напоменуо да такав предмет не би могао бити превише масиван јер би онда сигурно нанео теже повреде у смислу лома костију, а такође у том случају не би могао бити ни превише широк предмет, већ би могла бити нека тања палица или летва мање ширине. Додао је да на основу медицинске документације не може прецизније да каже када је наведена повреда настала али да сматра да се, имајући у виду интервенцију коју су преузели лекари у смислу ушивања, може рећи да наведена повреда није била старија од 12 сати према њиховој процени јер да јесте они не би преузели ушивање већ би оставили рану да спонтано зараста уз примену антибиотика и др.

На питање браниоца да ли су код оштећених наведене повреде које је вештачио у основном налазу могле настати применом ножа на расклапање који се налази на фотографијама 13 и 14 на страни 7 фотодокументације, вештак је након увида у наведене фотографије појаснио да у медицинској документацији нису поуздано наведене дужине канала убодина код оштећених, али се за већину повреда да закључити да су оне површинске односно да је дно канала у поткожном меком ткиву, што је дакле могло бити узроковано дејством ножа из фотодокументације. Што се тиче повреде код оштећеног [REDACTED] - убодине на десној бочној страни грудног коша чије је дно у ткиву јетре, објаснио је да се не може искључити могућност наношења те конкретне убодине предметним ножем из фотодокументације што из тог повређеног предела дужина канала убодине не мора увек одговорати максималној дужини сечива, дакле може бити нешто већа

од око 4 cm, а ово стога што се приликом убадања мека ткива могу потиснути пут унутра. Што се тиче саме локализације наведене повреде истакао је да је нож приликом држања у руци у моменту убадања био више у водоравном положају и сигурно није био сечивом ка горе у односу на положај оштећеног јер би тада оштетио само плућа. У том смислу је рекао да је вероватно да су се оштећени и оптужени у том моменту налазили у сличном положају или су обоје стајали или чучали односно није ниједан био виши или нижи од другог.

Писани налаз и мишљење судског вештака Алимпијевић Ђорђа, као и његов исказ дат на главном претресу, суд је у потпуности прихватио оценивши га као јасан, стручан и детаљно образложен, имајући при том у виду да на исти ниједна од странака није имала примедбе.

Увидом у писани налаз и мишљење вештака психијатра др Бранка Мандића, основни дат дана 04.06.2015. године и допунски од 03.02.2016. године утврђено је да је оптужени Цветковић Мирослав особа са емоционално нестабилном структуром личности, код које није установљено постојање душевне болести, душевне заосталости нити привремене душевне поремећености, а имајући у виду његов исказ о току и динамици непосредне предделиктне ситуације односно о врсти конфликта са оштећенима [REDACTED] и [REDACTED], закључио је да је код њега током конфликта дошло до наглог пораста емоционалне напетости чији психолошки садржај је био афект беса средњег интензитета, услед чега су његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су смањене до степена битног али не и битно.

Испитан на главном претресу судски вештак др Бранко Мандић је појаснио да је приликом процене урачуљивости имао у виду структуру личности испитаника, као и његов опис деликтне ситуације односно ток конфликта са оштећенима, па је на основу ових елемената закључио да се у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса средњег интензитета, због чега је његова урачуљивост била смањена до степена битног али не и битно. Објаснио је да је након што је оптужени изнео одбрану обавио допунски преглед оптуженог, те је дао допунско налаз и мишљење дана 03.02.2016. године у коме је изнео свој коначан закључак у погледу урачуљивости оптуженог.

Наведени налаз и мишљење судског вештака др Мандић Бранка, суд је у потпуности прихватио оценивши га као јасан, стручан и детаљно образложен, те дат у складу са правилима струке и науке, ценећи при том да је вештак на главном претресу на сва питања одбране дао јасне и аргументоване одговоре.

Увидом у писани налаз и мишљење Биолошког факултета у Београду – ДНК вештачње од 28.08.2015. године и исправку истог од 21.09.2015. године, утврђено је да је за анализу достављено: 1. узорци трага црвене боје комада 2, односно трагови бр. 1 и 2., и то са места ул. [REDACTED], Изузет је брис 1. и 2. и формиран узорак 1. и 2.; 2. чаша ПВЦ комада 1., траг број 5., у унутрашњости чаше су уочени трагови течности браонкасте боје, узорак 3; чаша пвц комада 1., траг број 4, стерилним штапићем је обрисан цео обим руба чаше- узорак 4.; 4. пвц флаша комада 1, траг број 3, стерилним штапићем је обрисан чеп флаше и добијен је узорак 5, стерилним штапићем је обрисан и обим флаше узорак 6; нож-маказице-три кључа, стерилним штапићем са ватом обрисан је спој сечива и дршки ножа- узорак 14; јакна комада 1 црно-плаво-беле боје, на унутрашњој страни крагне уочени су трагови налик на крв, стерилним штапићем обрисан је тај траг-узорак 7; патике комада 2, стерилним штапићем са ватом је обрисана мрља крви са предњег дела леве патике- узорак 8, стерилним штапићем је обрисана мрља крви са беле линије десне патике са спољашње стране-узорак 9 стерилним штапићем обрисана је мрља крви са прелаза ђона и

горњег дела патике-узорак 10; неспорни брис Цветковић Мирослава -узорак 11, неспорни брис [REDACTED] узорак 12, неспорни брис [REDACTED]-узорак 13.

Анализом је утврђено да днк материјал изолован из узорка 2,7,8,9 и 10 потиче од Цветковић Мирослава, да днк материјал изолован из узорка 3 потиче од [REDACTED], те да се у днк профилу узорка 4 уочавају варијанте Цветковић Мирослава и [REDACTED]. [REDACTED] на основу чега се њихов допринос том трагу не може искључити, као и да није уочен допринос [REDACTED] анализираним траговима.

Наведени налаз Биолошког факултета у Београду суд је прихватио оценивши га као јасан и детаљно образложен те дат према правилима струке и науке.

Увидом у извештај из КЕ [REDACTED]

Анализом изведених доказа суд је несумњиво утврдио да су се дана 07.04.2015. године оптужени Цветковић Мирослав, његов брат - сведок [REDACTED], те оштећени [REDACTED] и [REDACTED] нашли у дворишту Дома за незбринуту децу "Моша Пијаде" на трибинама игралишта, а по претходном договору између сведока [REDACTED] и оштећеног [REDACTED] који је њега и оптуженог Цветковић Мирослава познавао из ВПД "Крушевац", док их оштећени [REDACTED] није познавао, те да је у једном тренутку дошло прво до вербалног, а затим и физичког сукоба између њих, током кога је оптужени ножем на расклапање који је имао код себе убо прво оштећеног [REDACTED] у пределу бутине, а потом и оштећеног [REDACTED] у пределу леђа и груди, које чињенице ни одбрана оптуженог није спорила.

Ценећи одбрану оптуженог суд је нашао да он, иако не спори да је критичном приликом нанео убодине оштећенима, не признаје извршење кривичних дела која су му стављена на терет, наводећи да је поступао у нужној одбрани с обзиром да је први нападнут од стране оштећеног [REDACTED] који га је дрвеном палицом ударио по глави, да се затим оштећени [REDACTED] отимао са његовим братом око те палице због чега је пришао да одбрани брата, па такву његову одбрану није прихватио оценивши је као неискрену, неуверљиву и дагу намери да избегне кривицу, а иста је у потпуности оповргнута доказима изведеним на главном претресу. Наиме, наводи одбране оптуженог да је физички сукоб почео тако што је њега први дрвеном летвом ударио оштећени [REDACTED], у потпуности су оповргнути не само исказима сведока оштећених [REDACTED] и [REDACTED], чије је исказе суд у битном прихватио као искрене и у погледу одлучних чињеница међусобно сагласне, већ и исказом сведока [REDACTED] које је критични догађај посматрала са терасе дома за незбринуту децу и која није имала ниједан разлог да пред судом не говори истину, тим пре што оштећене и не познаје од раније, а која је јасно и децидирано навела да је чула буку због чега је изашла на терасу, да је на игралишту односно трибинама видела четири лица међу којима је препознала браћу Цветковић, које зна из дома, те да је опазила како се та четири лица гурају, да је затим дошло и до физичког сукоба између њих, да су сва четворица размењивала ударце, те да је оптужени Цветковић Мирослав, у једном тренутку током туче, од стране крупнијег момака, задобио ударац палицом у главу, из чега несумњиво произлази да туча није започела тим ударцем палицом.

Надаље, сведоци оштећени су сагласно навели да је прво дошло до вербалног сукоба између оштећеног [REDACTED] са једне стране и оптуженог и његовог брата [REDACTED] са друге стране, те да је оптужени у једном тренутку замахнуо руком и песницом ударио оштећеног [REDACTED] главу, са десне стране у пределу лица, те је оштећени [REDACTED] навео да је, бранити се од њега, док су стајали један наспрам другог,

оптуженог рукама ухватио за рамена и тако га одгуривао, наводећи да су руке оптуженог биле слободне и да је оптужени у једном моменту однекуд извадио нож и док су били у том положају у ком је он оптуженог држао за рамена, оптужени га је више пута убо у бутину његове леве ноге, па је од задобијених удараца ножем, пао на трибине и да је, док је био на бетону, видео да цури крв из његове повређене ноге, као и да је оптужени, одмах након тога, пришао његовом рођаку [REDACTED] и свом брату, који су се гурали, те је видео када је оптужени замахвао руком у [REDACTED] стомак и то више пута. Сагласно овоме и сведок оштећени [REDACTED] је навео да је оптужени, након што је физички насрнуо на оштећеног [REDACTED], у следећем тренутку извадио нож, али не зна одакле, да ли из гаћа или из торбице коју је носио са собом, и да је, док га је оштећени [REDACTED] рукама држао за рамена и одгуривао од себе, 3-4 пута убо у бутину десне ноге од чега је оштећени пао на земљу, на леђа. Овакав опис међусобног положаја оптуженог и оштећеног [REDACTED], који су навела оба сведока оштећена у сагласности је са налазом и мишљењем вештака др Алемпијевић Ђорађа који је, објашњавајући механизам настанка повреда оштећеног [REDACTED], навео да је нож приликом држања у руци у моменту убадања био више у водоравном положају те да је у том смислу вероватно да су се оштећени и оптужени у том моменту налазили у сличном положају односно није ниједан био виши или нижи од другог.

Надаље, суд није прихватио наводе одбране оптуженог да је оштећеном [REDACTED] пришао како би одбранио брата јер се оштећени [REDACTED] са његовим братом-сведоком [REDACTED] отимао око палице, налазећи да је и овај навод неискрен и дат у намери избегавања кривице, а исти је оповргнут како исказом оштећеног [REDACTED] који је навео да се за време док се оштећени [REDACTED] сукобио са оптуженим он држао у клинчу са сведоком [REDACTED] и тако су онемогућавали један другог да се умешају у сукоб између оптуженог и оштећеног [REDACTED], да су се у једном тренутку скотрљали низ трибине и да му је, кад је био у подножју трибина и када су и он и сведок [REDACTED] устали са земље, оптужени пришао са леђа и најпре га убо у десну страну леђа 3-4 пута, а потом стао наспрам њега и 3-4 пута га убо оштрицом ножа у пределу стомака и грудног коша, па је од задобијених удараца ножем одмах почео да губи дах, пао је на колена и почео обилно да крвари док су се оптужени и сведок [REDACTED] удаљили.

Поред тога ни сведок [REDACTED] у свом исказу није навео да се у било ком тренутку са оштећеним [REDACTED] отимао око палице, већ је навео да је оштећени [REDACTED], који је за време сукоба оптуженог и сведока оштећеног [REDACTED] стајао на трибинама један степен изнад њега, одједном скочио на њега, па су откотрљали на бетонски терен где су практично били загрљени и једно минут-два окретали један другог, рвали се али тада нико никог није успео да удари, те је у овом делу његов исказ прихватио с обзиром да је у овом делу у битном сагласан са исказом сведока оштећеног [REDACTED]. Надаље, сведок [REDACTED] је у исказу, који је очигледно дат у намери да олакша положај свог брата у овом поступку, навео да је оштећени [REDACTED] први ударио његовог брата дрвеном палицом по глави, и да је онда дошло до физичког сукоба између њих, али да не може ближе да се изјасни како је сукоб изгледао и ко је кога чиме ударао, као и да уопште није видео нож критичном приликом, те је, по оцени суда, крајње нелогично и неуверљиво, да се сведок сећа само детаља који иде у прилог одбрани оптуженог, док остале наводно није опазио, због чега је његов исказ у овом делу оценио као пристрасан и дат у намери да оптужени избегне кривицу.

Ценећи исказе сведока оштећених [REDACTED] и [REDACTED], суд је имао у виду да се сведоци оштећени у погледу појединих детаља критичног догађаја нису исто изјаснили, дакле да између њихових наказа постоје мање разлике, као и да је сведок оштећени [REDACTED] поједине детаље догађаја током поступка- у исказима датим у истрази и на главном претресу различито описао, али овакве разлике нису утицале на оцену доказне снаге њихових исказа, јер их је суд оценио као последицу субјективних својстава

сведока, њихове способности да поједине детаље опазе, задрже у сећању а затим по протеклу времена репродукују пред судом, као и последицу субјективног доживљаја самог догађаја од стране оштећеног [REDACTED] који је у истом задобио тешку телесну повреду опасну по живот, при чему се сведоци оштећени о одлучним чињеницама – ко је и на који начин започео сукоб, о међусобном положају оптуженог и оштећених у тренутку задобијања убодина, те о начину на који је сукоб престао, изјаснили доследно и сагласно. Суд једино није прихватио њихове наводе да критичном приликом оштећени [REDACTED] није имао палицу, оценивши да су исти у дати у жељи да умање улогу оштећеног [REDACTED] у критичном догађају, а исти су овом делу оповргнути изведеним доказима, пре свега исказом сведока [REDACTED] на начин како је то образложено.

Дакле, имајући у виду начин на који је започео критични догађај, његов ток и динамику на начин како је то образложено, а наиме, да оптужени ни његов брат нису физички нападнути од стране оштећених, већ да је физички сукоб започео управо оптужени задајући ударац песницом у лице сведоку оштећеном [REDACTED], да је за то време дошло до сукоба између сведока [REDACTED] и оштећеног [REDACTED], тако што су се ухватили рукама а затим заједно се скотрљали низ трибине где су се ваљали по земљи, током ког сукоба нису један другом нанели повреде, те чињеницу да је оптужени, након што је три пута ножем убо оштећеног [REDACTED] у пределу бутине тј. натколенице, пришао оштећеном [REDACTED] који је у том тренутку већ био устао са земље, те је стајао и није имао ништа у рукама, и са леђа му задао више плићих убодина ножем, а затим и са предње стране две убодине у пределу десне стране груди, то суд није прихватио тезу одбране да је оптужени поступао у нужној одбрани, јер у конкретном случају оптужени није одбијао ни од себе ни од другог истовремени противправни напад, с обзиром да је оштећеног [REDACTED] убо након што је устао са земље, дакле у тренутку када више није био у физичком контакту са братом оптуженог, а да сведок [REDACTED] брат оптуженог критичном приликом није био физички угрожен од стране сведока оштећеног [REDACTED], како је то неуверљиво покушао да представи оптужени, поред наведеног, посредно указује и чињеница да критичном приликом сведок [REDACTED] није задобио ниједну повреду

Применом материјалног права на утврђено чињенично стање суд је закључио да се у радњама оптуженог Цветковић Мирослава, стичу сва субјективна и објективна обележја једног кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ извршеног на штету оштећеног [REDACTED] а и једног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122 став 2, у вези става 1 КЗ на штету оштећеног [REDACTED] извршених у време, на месту и на начин како је то описано у изреци пресуде. Приликом пресуђења суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу унео мање измене у диспозитив оптужног акта, прилагођавајући чињенични опис радње извршења чињеничном стању утврђеном на главном претресу, не дирајући тим изменама у идентитет оптужног акта.

Прелазећи на психички однос оптуженог Цветковић Мирослава према предузетим радњама, суд је имајући у виду утврђено чињенично стање, радње које је оптужени предузео и околности под којима је то учинио, закључио да је оптужени био свестан да убадањем ножем на расклапање оштећеног [REDACTED] у пределу натколенице истом може нанети лаке телесне повреде, те да је то и хтео, дакле да је у односу на кривично дело из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ поступао са директним умишљајем, те да је био свестан да убадањем оштећеног [REDACTED] у пределу десне стране груди, дакле дела тела у коме су смештени витални органи истог може лишити живота, те да је на такву последицу пристао, а која последица је спречена благовременом и адекватном медицинском интервенцијом, као и да је, имајући у виду конкретну ситуацију и године живота, био свестан да су његова дела забрањена, па га је огласио кривим будући да није било

околности које искључују његову кривицу јер је поступао у стању урачунљивости, које је услед афекта беса средњег интензитета, била смањена али не битно.

Приликом одлучивања суд је имао у виду изглед и величину предметног ножа на расклапање којим је оптужени убо оштећеног ██████████, који је приказан на фотодокументацији, као и чињеницу да је оптужени оштећеног Ибраимовића престао да убада када је оштећени ██████████ повикао "Доста је", након чега су се мирано разишли, на које околности је указао бранилац у завршној речи, износећи тезу да оне указују да намера оптуженог није била да лиши живота оштећеног ██████████, али овакву тезу суд није прихватио, наставши да ове чињенице указују да оптужени у погледу радњи предузетих на штету оштећеног ██████████ није поступао са директним умишљем као обликом виности већ са евентуалним, на начин како је то већ образложено, јер је, по налажењу суда, убодањем оштећеног ножем у пределу десне стране груди, и то два пута, дакле дела тела у коме су смештени витални органи, оптужени престао на наступање последице која се огледа у лишењу живота, која последица је у конкретном случају изостала услед медицинске интервенције.

Прелазећи на одлуку о казни, суд је ценио све околности из члана 54 Кривичног законика, а које су од утицаја на то да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности на страни оптуженог ценио његову релативну младост, чињеницу да је отац једног малолетног детета, да се пред судом држао коректно, као и да су у време извршења дела његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног али не битно, док је као отежавајућу околност ценио чињеницу да је раније осуђиван али је имао у виду да је осуђиван због кривичних дела друге врсте.

Имајући у виду све наведене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оптуженог, суд је оптуженом применом одредби члана 45 КЗ претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, с обзиром да је кривично дело остало у покушају, казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а за кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, те је оптуженог Цветковић Мирослава, даљом применом одредби члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца, налазећи да је јединствена казна затвора у одмереном трајању неопходна, али и довољна како би се њом остварила како сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ односно генерална превенција у смислу сузбијања делатности у којима се угрожавају или повређују добра заштићена кривичним законодавством тако и сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ у смислу специјалне превенције односно утицаја на самог оптуженог да убудуће не врши кривична дела.

На основу одредбе члана 63 КЗ суд је одредио да ће се оптуженом у изречену казну урачунати време које је провео у притвору почев од 08.04.2015.године, када је лишен слободе, па до 24.01.2017.године, када му је притвор укинут.

Применом одредбе члана 87 КЗ суд је према оптуженом Цветковић Мирославу изрекао меру безбедности одузимање предмета па је од оптуженог одузео један нож на расклапање, с обзиром да се ради о предмету којим су извршена, односно покушана кривична дела за која је овом пресудом оглашен кривим.

На основу члана 258 став 4 ЗКП суд је оштећеног ██████████ упутио да имовинско- правни захтев према оптуженом оствари у у парничном поступку с обзиром да подави изнети у овом поступку нису пружили довољно основа да суд о њему одлучи.

Приликом доношења одлуке, суд је имао у виду и друге изведене доказе као и наводе странака, али је с обзиром на утврђено чињенично стање, наведене законске прописе, као и заузето правно становиште суда, нашао да исти нису од утицаја на евентуално другачије одлучивање у овој кривичноправој ствари, због чега их није посебно образлагао. Суд је одбио као неоснован предлог браниоца да одреди ново неуропсихијатријско вештачење оптуженог на околност његове урачуњливости *tempore criminis*, налазећи је то непотребно и сувишно и да би водило само одуговлачењу поступка с обзиром да је вештак психијатар др Бранко Мандић у писаном налазу и мишљењу, те исказу датом на главном претесу детаљно анализирао предделиктну и деликтну ситуацију те дао јасан и образложен налаз, који примедбама одбране није доведен у сумњу.

Због свега наведеног донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Слијепчевић

Председник већа- судија
Наташа Албијанић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.